

Policy Implementation Practical Tourism that Affecting the Promotion Rehabilitation and Development of Tourist Attractions in Ranong Town Municipality Ranong Province

Suphaphit Chaityadit^{1*} Theerapol Karnchanakas² Thutsapong Wongsawad² and Natthanon Thavisin²

¹ Master Student, Master of Public Administration Program, Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand

² Faculty of Social Sciences and Education, Thongsook College, Thailand

* Corresponding author. E-mail: Supaphit.c@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research article are to (1) study policy implementation practical tourism of Ranong Municipality; (2) study promotion, rehabilitation and development of tourist attractions of Ranong Municipality; and (3) study relationship for implementing policies that affect the promotion, rehabilitation and development of tourist attractions of Ranong Municipality Ranong Province, this research is survey research, the tools used to collect data include questionnaires, the population used in the research includes civil servants and general employees, employees hired according to mission and regular employees currently working in the Ranong Municipality Office simple sampling by means of drawing lots by making list of the total population, totaling 136 people, statistics used in data analysis included mean, standard deviation, correlation coefficient analysis Hypothesis testing and multiple regression analysis. The result of the study found that: for implementing tourism policy of Ranong Municipality, overall and each aspect is at high level in every aspect and the aspect with the highest average is the policy resource aspect. Promoting the restoration and development of tourist attractions of Ranong Municipality Overall and each aspect is at a high level in every aspect and the area with the highest average is the tourism market. Relationships in policy implementation strategies that affect the promotion, rehabilitation and development of tourist attractions in Ranong Municipality, overall, there is high level of positive correlation, statistically significant .01; with the variable tested having the highest predictive power being the intention of practitioners, it has coefficient of regression equation or predictive power (R^2) equal to .993 or has an effect on the promotion, rehabilitation and development of tourist attractions of Ranong Municipality Ranong Province, 99.30%, with statistical significance.

Keywords: Implementation of Policy, Promotion of Rehabilitation, Development of Tourist Attractions

การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติอันส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

สุภาพิชญ์ ไชยดิษฐ์^{1*} อธิพล กาญจนากาศ² ธรรมพงศ์ วงษ์สวัสดิ์² และ ณฐนนท ทวีสิน²

¹ นักศึกษาปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ประเทศไทย

² คณะสังคมศาสตร์และศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยทองสุข ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: Supaphit.c@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง (2) ศึกษาการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานจ้างทั่วไป พนักงานจ้างตามภารกิจ และลูกจ้างประจำที่กำลังปฏิบัติงานในสำนักงานเทศบาลเมืองระนอง การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลากโดยทำรายชื่อประชากรทั้งหมด จำนวน 136 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การทดสอบสมมติฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านทรัพยากรนโยบาย การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านตลาดการท่องเที่ยว ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่ทดสอบมีอำนาจพยากรณ์สูงสุด ได้แก่ ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ มีค่าสัมประสิทธิ์สมการถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .993 หรือมีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ร้อยละ 99.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ, การส่งเสริมฟื้นฟู, พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

© 2024 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดระนอง ชุมพร นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี มุ่งเน้นพัฒนาไปสู่การเป็น “ประตูเศรษฐกิจแห่งภูมิภาคที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งและการค้าของประเทศ” เนื่องจากมีศักยภาพในการเชื่อมระบบขนส่งโลจิสติกส์ในฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้และตะวันออกกลาง รวมทั้งสามารถเชื่อมต่อกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อเป็นการเปิดประตูการท่องเที่ยวจากอ่าวไทยสู่ทะเลอันดามัน อีกทั้งยังมีโอกาสยกระดับสินค้าเกษตรที่เป็นจุดเด่นของพื้นที่ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมันและอาหารทะเลไปสู่ตลาดการค้าระดับโลก โดยผ่านการแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มให้หลายเป็นเกษตรมูลค่าสูง อาทิ อุตสาหกรรมโอเลโอเคมี อุตสาหกรรมผลิตโคเนื้อศรีวิชัยและอุตสาหกรรมฮาลาล โครงการรถไฟทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่-สงขลา หาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ และเส้นทางรถไฟสายใหม่ สุราษฎร์ธานี-ท่าขนุน (พังงา) ดอนสัก-สุราษฎร์ธานี และชุมพร-ท่าเรือน้ำลิกระนอง พัฒนาท่าเรือสำราญที่มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพที่อำเภอสมุย เร่งรัดก่อสร้างท่าเรือน้ำลิกระนองแห่งที่ 2 เพื่อเชื่อมแลนด์บริดจ์ของท่าเรือชุมพร-ระนอง รวมทั้งเร่งรัดการพัฒนาและปรับปรุงท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ จ.สงขลา ด้านการท่องเที่ยว ยกย่องให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก พัฒนาศักยภาพการรักษาความปลอดภัยทางบกและทางน้ำ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว พัฒนา

เส้นทางเพื่อการท่องเที่ยว ปรับปรุงผิวจราจร ก่อสร้างจุดพักรถ จุดชมวิว และปรับปรุงภูมิทัศน์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโครงการบริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ปัญหาอุทกภัย และมีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ด้านการยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยเสนอให้มีการพัฒนาพื้นที่ภาคใต้เป็นระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ หรือ SEC (Southern Economic Corridor) ส่งเสริมเป็นเมืองนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐาน Agro-Bio-Economy เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจของภาคใต้สู่การแข่งขันตลาดโลก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2566)

จังหวัดระนองยังมีความงดงามและอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติภูเขา น้ำตก ชายหาดและหมู่เกาะที่สวยงาม มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและราคาไม่แพง (Value for Money) เป็นแหล่งรับประทานอาหารทะเลสดที่มีคุณภาพดีและราคาถูก ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เนื่องจากขาดการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนเพื่อรองรับต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยว เช่น การบุกรุกชายหาด ปัญหาขยะและความสะอาดบริเวณชายหาดและเกาะแก่ง เกือบทุกหาด ทำให้เกิดภาพลักษณ์ความสกปรกของบริเวณชายหาดของจังหวัดระนอง ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ คุณภาพและมาตรฐานของโรงแรมและที่พักไม่เหมาะสมกับระดับราคา โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว การเอารัดเอาเปรียบด้านที่พัก ราคาสินค้า อาหาร เครื่องดื่ม การจำหน่ายสินค้าด้อยคุณภาพ โดยเฉพาะปัญหาด้านความเชื่อมั่นในมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและการนำแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษประเทศไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมได้ได้อย่างยั่งยืน เข้ามาบูรณาการกับแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการอย่างยั่งยืนของจังหวัด ซึ่งจะศูนย์กลางของการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพื่อสร้างรูปแบบของการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นโครงการนำร่องเพื่อไปขยายผลให้ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทยต่อไป (สำนักงานจังหวัดระนอง, 2566)

เทศบาลเมืองระนอง ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2479 โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง พ.ศ. 2479 การยกฐานะนี้โดยอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา 42 วรรค 1 และวรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 คือยกฐานะมาจากสุขาภิบาลระนอง ซึ่งขณะนั้นมีรายได้ประมาณ 30,000 บาทต่อปี เดิมที่ตั้งของสำนักงานเทศบาลได้อาศัยส่วนหนึ่งของศาลากลางจังหวัดระนอง (หลังเก่า) (พระที่นั่งรัตนรังสรรค์) เป็นที่ตั้งสำนักงาน ต่อมาเมื่อ พ.ศ.2482 ได้ย้ายไปตั้งสำนักงานอยู่ใน ที่ดินอันเป็นทรัพย์สินของกองการลูกเสือ ซึ่งเช่าจากแผนกศึกษาธิการจังหวัดระนองโดยเสียค่าเช่าเป็นรายปี นอกจากประวัติความเป็นมาของเทศบาล ยังมีประวัติศาสตร์ของจังหวัดระนองที่เป็นเกียรติประวัติและความภาคภูมิใจของชาวจังหวัดระนอง คือ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จประพาสหัวเมืองปักษ์ใต้และแหลมมลายู ทรงแวะประทับที่จังหวัดระนอง ระหว่างวันที่ 23-26 เมษายน พ.ศ. 2433 ในครั้งนั้นพระองค์ยังได้พระราชทานนาม พลับพลาที่ประทับ คือ "พระที่นั่งรัตนรังสรรค์" และเนินเขา ซึ่งเป็นที่ตั้งของพระที่นั่ง ๓ ชื่อว่า "เขานิเวศน์คีรี" และพระราชทานนามถนน 10 สายที่สำคัญที่ได้ชื่อว่าเป็นถนนประวัติศาสตร์ ได้แก่ ท่าเมือง เรืองราษฎร์ ชาติเฉลิม เพิ่มผล ชลระอุ ลู่วิ่ง กำลังทรัพย์ ดับคดี ทวีสินค้า ผาตาด ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณต่อชาวจังหวัดระนอง เป็นล้นพ้นเป็นเกียรติประวัติและความภาคภูมิใจของจังหวัดระนอง ถนนประวัติศาสตร์ 10 สาย ดังกล่าว ที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวของชาวจังหวัดระนอง เนื่องจากนับเป็นพระปรีชาสามารถที่พระองค์ได้ทรงตั้งชื่อถนนได้คล้องจองกันถึง 10 สาย และชื่อถนนแต่ละสายจะสอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและสภาพของชุมชน เช่น ถนนเรืองราษฎร์ เป็นถนนที่ผ่านย่านตลาดและการค้าขาย ถนนดับคดีเป็นถนนที่ผ่านที่ตั้งศาลจังหวัดระนอง (เทศบาลเมืองระนอง, 2566)

การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy implementation) เป็นเรื่องของการศึกษาว่าองค์กรที่รับผิดชอบ สามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรในการบริหารตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่วางไว้ การศึกษาเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทางเพื่อปรับปรุงนโยบาย แผนงาน และการปฏิบัติงานโครงการ

ให้ดีขึ้น โดยสามารถนำทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรทางกายภาพมาประสานเข้าด้วยกัน จึงใจให้นำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้หรือไม่เพียงใด การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาความจริงที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยมุ่งตอบคำถามที่สำคัญ 2 ประการ คือ มีอะไรเกิดขึ้น (What) และทำไมจึงเกิดขึ้น (Why) ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การศึกษาถึงบทเรียนที่เกิดขึ้น การนำไปสู่การพัฒนาแนวทางและการสร้างที่จะช่วยสร้างความสำเร็จ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดขึ้น (ฉัตรวิไล เหมือนประเสริฐ และสหภาพพ่อค้าทอง, 2559)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดระนอง จึงมีความสนใจศึกษาเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการส่งเสริมฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง เพื่อนำผลการศึกษาเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงและเสริมสร้างประสิทธิภาพในด้านการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างเสริมอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริม ความมั่นคงทางศิลปวัฒนธรรมต่อประชาชนจากรุ่นสู่รุ่น และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนทั้งในและนอกเขตเทศบาลเมืองระนองที่เข้ามาใช้บริการด้านการท่องเที่ยวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง
2. เพื่อศึกษาการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานจ้างทั่วไป พนักงานจ้างตามภารกิจ และลูกจ้างประจำที่กำลังปฏิบัติงานในสำนักงานเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง จำนวน 208 คน (เทศบาลเมืองระนอง, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยทำรายชื่อประชากรทั้งหมดทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้ตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 136 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนโดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการ

2.2 สร้างแบบสอบถามตามที่ได้ศึกษาแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC) ทุกข้อได้ 1.0

2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ได้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มทดลองที่เป็นข้าราชการ พนักงานจ้างทั่วไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระนอง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

2.5 นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .995

2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

3. สมมติฐานการวิจัย

การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary source) ด้วยการใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการ พนักงานจ้างทั่วไป พนักงานจ้างตามภารกิจ และลูกจ้างประจำที่กำลังปฏิบัติงานในสำนักงานเทศบาลเมืองระนอง และนำข้อมูลเข้าระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลทางสถิติ

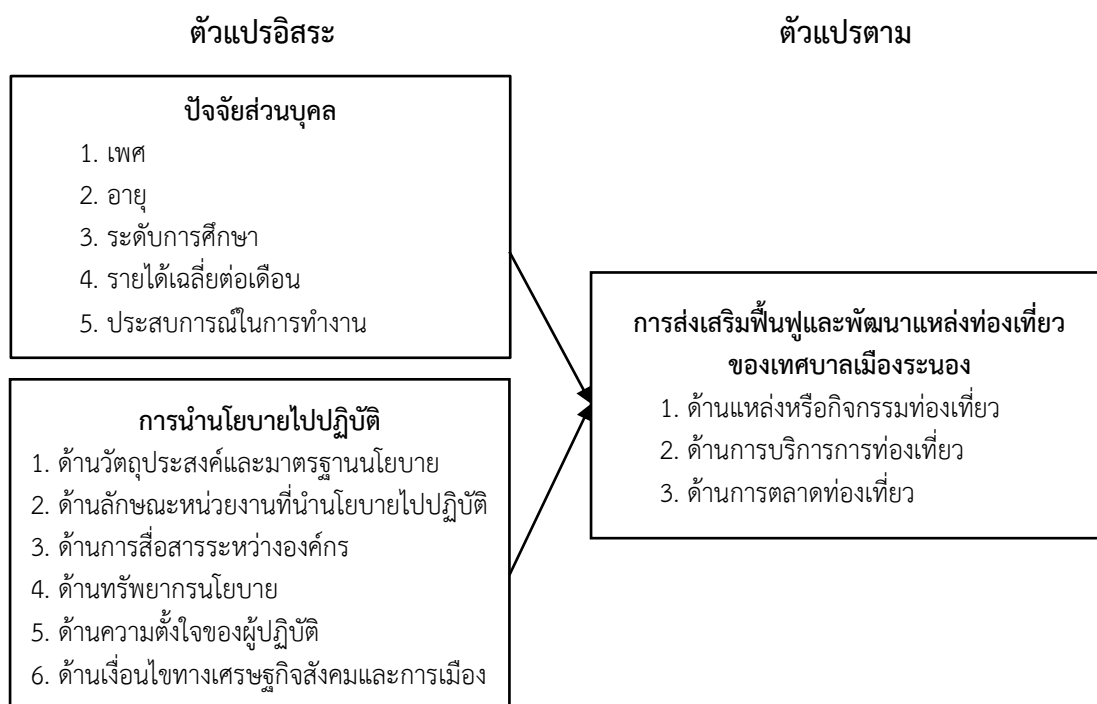
4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary source) เป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งพื้นที่ศึกษา และเก็บรวบรวมเอกสารทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ การสืบค้นจากสารสนเทศและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต แนวคิดและทฤษฎีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสนับสนุนงานวิจัยฉบับนี้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งในพื้นที่ศึกษา และเก็บรวบรวมเอกสารทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ การสืบค้นจากสารสนเทศและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านทรัพยากรนโยบาย รองลงมาคือ ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคม และการเมือง ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย และอันดับสุดท้ายคือ ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย	4.01	.577	มาก	5
2. ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.97	.616	มาก	6
3. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร	4.04	.546	มาก	3
4. ด้านทรัพยากรนโยบาย	4.22	.629	มาก	1
5. ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ	4.08	.622	มาก	2
6. ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง	4.03	.567	มาก	4
รวม	4.06	.515	มาก	

2. การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านตลาดการท่องเที่ยว รองลงมาเป็นด้านบริการการท่องเที่ยว และด้านแหล่งหรือกิจกรรมท่องเที่ยว ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ด้านแหล่งหรือกิจกรรมท่องเที่ยว	4.02	.555	มาก	3
2. ด้านบริการการท่องเที่ยว	4.05	.577	มาก	2
3. ด้านตลาดการท่องเที่ยว	4.10	.585	มาก	1
รวม	4.06	.530	มาก	

3. ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .787$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรกับการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง ด้านแหล่งหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ($X_3 : Y_1 = .752$) รองลงมาคือ ด้านลักษณะ

หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับด้านบริการการท่องเที่ยว ($X_2 : Y_1 = .741$) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรกับด้านการตลาดการท่องเที่ยว ($X_3 : Y_3 = .721$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y1	Y2	Y3	XTotal	YTotal
X1	1										
X2	.799**	1									
X3	.829**	.861**	1								
X4	.442**	.483**	.471**	1							
X5	.761**	.811**	.807**	.508**	1						
X6	.772**	.749**	.832**	.493**	.840**	1					
Y1	.680**	.741**	.752**	.425**	.653**	.716**	1				
Y2	.634**	.664**	.678**	.421**	.589**	.678**	.785**	1			
Y3	.633**	.685**	.721**	.450**	.630**	.632**	.805**	.768**	1		
XTotal	.883**	.913**	.920**	.661**	.910**	.908**	.762**	.704**	.721**	1	
YTotal	.701**	.752**	.774**	.467**	.674**	.729**	.930**	.920**	.928**	.787**	1

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง จากจำนวน 6 ด้าน โดยมีตัวแปรที่ทดสอบพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง สามารถอธิบายความหมายได้ดังนี้

ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ได้ว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ .993 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 99.30

ด้านทรัพยากรนโยบาย สามารถพยากรณ์ได้ว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ .983 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 98.30

ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร สามารถพยากรณ์ได้ว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ .966 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 96.60

ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ได้ว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ .928 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 92.80

ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง สามารถพยากรณ์ได้ว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ .912 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 91.20

ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย สามารถพยากรณ์ได้ว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ .847 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 84.70 สามารถนำมาแสดงได้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง เมื่อเพิ่มตัวแปรทีละตัว

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adj R ²	SEE	Sig.
1. ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (X ₅)	.996	.993	.992	.045	.000**
2. ด้านทรัพยากรนโยบาย (X ₄)	.992	.983	.983	.067	.000**
3. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร (X ₃)	.983	.966	.965	.096	.000**
4. ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (X ₂)	.963	.928	.927	.139	.000**
5. ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (X ₆)	.912	.912	.941	.320	.000**
6. ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (X ₁)	.920	.847	.846	.202	.000**

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง แสดงว่า ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ด้านทรัพยากรนโยบาย และด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย สามารถร่วมกันพยากรณ์การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง (R²) ได้ร้อยละ 61.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ในรูปแบบของคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .450, .328, .311, .276, .186 และ .021 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง มีค่าเท่ากับ .787 มีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 61.90 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .328 สามารถสร้างสมการพยากรณ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ } \hat{Y} = .328 + .450x_3 + .328x_5 + .311x_2 + .276x_6 + .186x_4 + .021x_1$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ } \hat{Z} = .183Z_{x3} + .201Z_{x5} + .199Z_{x2} + .184Z_{x6} + .204Z_{x4} + .187Z_{x1}$$

จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE _b	β	t	Sig.	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
1.ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร (X_3)	.450	.033	.183	27.248	.000	.174	5.747
2.ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (X_5)	.328	.068	.201	5.341	.000	.227	4.400
3.ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (X_2)	.311	.015	.199	1.687	.000	.208	4.808
4.ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (X_6)	.276	.048	.184	17.929	.000	.219	4.568
5.ด้านทรัพยากรนโยบาย (X_4)	.186	.025	.204	13.496	.000	.720	1.389
6.ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (X_1)	.021	.023	.187	12.176	.001	.270	3.707

$R = .787$, $R^2 = .619$, $\text{Adj } R^2 = .616$, $\text{SEE} = .32816$, $a = .244$, $F = 217.635$, $\text{Sig.} = .000$, $\text{Durbin-Watson} = 1.911$

ผลการทดสอบสมมติฐาน การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง พบว่าทุกสมมติฐานมีความสอดคล้องต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

อภิปรายผล

การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรนโยบาย ทั้งนี้เนื่องจากเทศบาลเมืองระนองมีงบประมาณที่หน่วยงานได้รับสำหรับการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนงบประมาณจากปีที่ผ่านมาทั้งรายรับและรายจ่าย ข้อมูลแหล่งที่มาของงบประมาณและช่องทางการหางบประมาณเพิ่มเติมกรณีฉุกเฉินจากหน่วยงานอื่น พร้อมดำเนินการจัดทำแผนรายรับรายจ่ายของปีถัดไปไว้ล่วงหน้า ทำให้การใช้จ่ายงบประมาณในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ไปทำการวางแผนไปสู่การปฏิบัติได้ ทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานมีความพร้อมในการใช้จ่าย และบุคลากรมีความเข้าใจในแผนและ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หยีฟาง แซ่ฟาง (2564) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีการใช้จ่ายงบประมาณในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรมีความเข้าใจในแผน และ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ ทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานมีความพร้อมในการใช้จ่าย และงบประมาณที่หน่วยงานของบุคลากรได้รับสำหรับการปฏิบัติงานมีความเหมาะสม

การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านตลาดการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานของเทศบาลเมืองระนอง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องการให้หน่วยงานมีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นนอกพื้นที่ที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการสร้างจุดขายสำหรับจังหวัดระนองแก่นักท่องเที่ยวเกิดการแลกเปลี่ยนทรัพยากรซึ่งกันและกัน ไม่ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านการค้า ส่งผลต่อนักท่องเที่ยวในการเลือกบริการการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ต้องสนับสนุนหรือจัดให้มีการโฆษณาไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือจัดให้มีการสร้างเส้นทางหรือกิจกรรมท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวและระบุวัตถุประสงค์เป้าหมายช่องทางการขาย การประชาสัมพันธ์ไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งสนับสนุนหรือจัดให้มีการกำหนดแผนการตลาดท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพา ทาน้ำ และ อธิป จันทรสุรีย์ (2563) ผลการศึกษาพบว่า มีต้นทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ของอำเภออุ้มผาง คือ ความหลากหลายของชาติพันธุ์ที่อยู่ร่วมกันกับธรรมชาติได้อย่าง

สมดุล อีกทั้งยังมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย ภาษา อาหาร บ้านเรือน ความเชื่อ ประเพณีต่าง ๆ ที่โดดเด่น นักท่องเที่ยว สามารถเข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชนในการเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเยี่ยมชมวิถีชีวิตผ่านการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จะขึ้นในชุมชน ชุมชน สามารถนำความคิดสร้างสรรค์มาใช้ต่อยอดผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าในวิถีชีวิต ศิลปะหัตถกรรมท้องถิ่น สร้างมูลค่าทางรายได้จากการท่องเที่ยว ด้านการสื่อสารและการตลาด (Communication and Market) มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว ตลอดจนวิถีชีวิตชาติพันธุ์ โดยการใช้สื่อและเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการสื่อสารและการตลาด ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Attraction Management) ซึ่งได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน จะต้องยังคงรักษาวัฒนธรรมอัตลักษณ์ดั้งเดิมของชุมชนให้คงอยู่ โดย สามารถถ่ายทอดและส่งเสริมความสามารถสร้างความเข้าใจให้กับนักท่องเที่ยว

ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .787$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรกับการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง ด้านแหล่งหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ($X_3 : Y_1 = .752$) อาจเป็นเพราะหน่วยงานมีการกำหนดผู้รับผิดชอบการดำเนินงานในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน โดยมีการถ่ายทอดนโยบายและติดตามงานจากผู้บริหารผ่านผู้อำนวยการสำนักและกองงานต่างๆ ภายในหน่วยงาน นอกจากนี้ยังมีการประชุมติดตามและรายงานผลผ่านระบบรายงาน ช่องทางกลุ่ม Line เพื่อแก้ไขและจัดบริการให้กับประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ พร้อมกันนี้หน่วยงานยังมีการบริหารจัดการและมีขอบเขตที่ชัดเจน บุคลากร สามารถให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้กับเพื่อนร่วมงานได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชชาอร เสวตคชกุล (2561) พบว่า ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านภูมิหลังส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านความร่วมมือและการตอบสนองของชุมชน ปัจจัยด้านการประสานร่วมมือของภาคเอกชนและภาครัฐ มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไปปฏิบัติ ของอำเภอเมืองปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งนี้พบว่า ควรให้ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดคณะกรรมการบูรณาการวางแผนเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในด้านการเพิ่มประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลายรูปแบบ ร่วมมือกับภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม อันนำไปสู่การกระจายรายได้สู่ชุมชน ควบคู่ไปกับการธำรงรักษาซึ่งอัตลักษณ์อันดีงามของวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

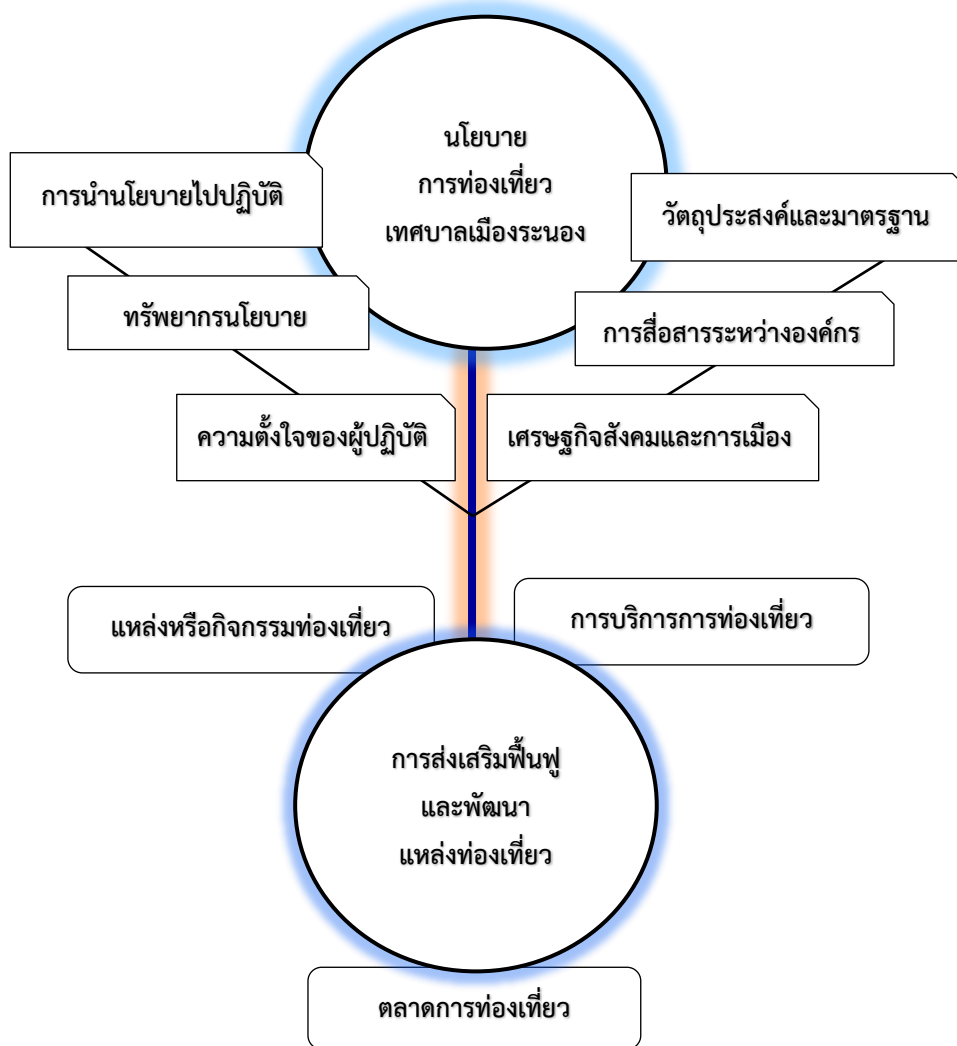
ผลจากการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง พบว่า ตัวแปรที่ทดสอบมีอำนาจพยากรณ์สูงสุด คือ ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ สามารถพยากรณ์การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .993 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 99.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานของเทศบาลเมืองระนอง บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานในรูปแบบการประชุม นโยบายจากผู้บริหารด้านบนสู่ผู้ปฏิบัติด้านล่าง และมีการสะท้อนปัญหาและอุปสรรคในการทำงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขในการทำงานจัดบริการให้กับประชาชน โดยบุคลากร สามารถปฏิบัติงานได้ตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่หน่วยงานกำหนดไว้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย มีการสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรในมาตรฐานของการปฏิบัติงานให้ได้ตามแผนงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาติ ต้นสุริยกุล (2566) พบว่า ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลนครระยองพบว่า ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองโดย r มีค่า .627, .640, .577, .061, .651 และ Sig มีค่าเท่ากับ .00 หมายความว่ามีความสัมพันธ์กันทางทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ .723 และสามารถอธิบายความผันแปรของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีผลต่อการส่งเสริม ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลนครระยองอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลนครระยองมีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบสมมติฐานการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง พบว่า ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้องต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 อาจเป็นเพราะ หน่วยงานมีโครงสร้างในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน โดยมีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมชัดเจนจัดทำเป็นเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองระนอง มีกลไกการดูแล กำกับ ติดตาม และการบริหารงานจากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติ มีการเพิ่มบุคลากรที่มีความชำนาญการ เช่นระดับผู้บริหารมีการเพิ่มเติมที่ปรึกษา ระดับผู้ปฏิบัติงานมีการเพิ่มบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้าน เช่นสถาปนิก นายช่างประเภทต่างๆ เพื่อให้มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ให้บริการประชาชน นอกจากนี้หน่วยงานยังได้รับงบประมาณในการนำไปใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพล นวมะรัตน์ และกันทิมาลย์ จินดาประเสริฐ (2566) พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดบุรีรัมย์ มีความพึงพอใจ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความจงรักภักดีของนักท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ ภาพรวมในระดับมากเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกับความจงรักภักดีของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความพึงพอใจ 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความปลอดภัย ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านผลจากการให้บริการมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในภาพรวมเชิงบวกอยู่ระดับสูง เท่ากับ 0.736 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน การดำเนินงานของทุกภาคส่วนมีประสิทธิภาพผ่านระบบข้อมูลส่วนกลางเป็นไปตามกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้ององค์กรธุรกิจบุรีรัมย์เป็นเมืองเป้าหมายสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อมาชมกีฬาทั้งฟุตบอลแข่งระดับประเทศและนานาชาติ

องค์ความรู้ใหม่

การท่องเที่ยว เป็นแหล่งหรือสถานที่ท่องเที่ยว เทศบาลเมืองระนอง จึงมีทางนโยบายเพื่อกำหนดกิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น และสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเยี่ยมชม ส่วนการพัฒนาการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการลดผลกระทบทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม สามารถยกระดับวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น เพื่อสร้างประสบการณ์ที่เพลิดเพลินให้กับนักท่องเที่ยวจากการเชื่อมต่อกับธรรมชาติ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น รวมถึงการส่งเสริมการสร้างแรงจูงใจทั้งที่เป็นบุคคลและกลุ่มและความรับผิดชอบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ผ่านการสร้างแหล่งท่องเที่ยวให้น่าอยู่และน่าเที่ยว โดยตระหนักถึงการพัฒนาและปลูกจิตสำนึกการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อร่วมกันทุกภาคส่วน ผู้วิจัยจึงสามารถเขียนเป็นภาพองค์ความรู้ใหม่ได้ดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

สรุปผลการวิจัย

การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลจากการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง พบว่า ตัวแปรที่ทดสอบมีอำนาจพยากรณ์สูงสุด คือ ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ สามารถพยากรณ์การส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจการพยากรณ์เท่ากับ .993 มีผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง ได้ร้อยละ 99.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบสมมติฐานการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยมีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง พบว่า ทุกสมมติฐานมีความสอดคล้องต่อการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง จังหวัดระนอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ดังนั้น จากการศึกษา การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ จะเป็นการบริหารนโยบายโดยได้ชี้ให้เห็นถึงการกระทำที่ต้องอาศัยกลไกทางด้านการบริหารมาทำให้นโยบายการท่องเที่ยวไปสู่การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างจริงจัง โดยประเทศไทยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว เป็นแผนที่ให้ความสำคัญกับการทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวในระดับโลก เทศบาลเมืองระนอง ได้มุ่งเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ทั้งทั้งเขตเทศบาลให้มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นทางภูมิปัญญาด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตและอัตลักษณ์ความเป็นไทยของจังหวัดระนอง โดยที่ไม่ทิ้งด้านการรักษาสีงแวดล้อมไว้ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการกระจายการท่องเที่ยวในด้านพื้นที่ เพิ่มรายได้เข้าสู่ชุมชน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากผลการศึกษาพบว่า ด้านทรัพยากรนโยบาย มีระดับคะแนนสูงสุด ดังนั้นเทศบาลเมืองระนอง ควรขอสนับสนุนงบประมาณสำหรับจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นที่สามารถอำนวยความสะดวกและลงทุนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อทำประโยชน์ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ซึ่งหน่วยงานเทศบาลเมืองระนองอาจจะไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอได้ เนื่องจากไม่ได้เป็นภารกิจของเทศบาลหรือเทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอ แต่สามารถทำให้เกิดประโยชน์สำหรับการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น

1.2 ควรสำรวจข้อมูลบุคลากรที่มีความรู้ความ สามารถเฉพาะด้านต่างๆ เพื่อนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กร รวมทั้งสรรหาบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาพัฒนาศักยภาพของบุคลากรจนเกิดความเชี่ยวชาญในงานนั้นทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการปฏิบัติงาน หรือส่งเข้ารับการฝึกอบรมและจัดทำสัญญาระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันภาวะสมองไหล

1.3 ควรส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกส่วน โดยร่วมกันวิเคราะห์แหล่งหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นจุดขายของเทศบาลเมืองระนอง พร้อมพัฒนาโครงสร้างที่มีความจำเป็นและอำนวยความสะดวกต่อนักท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถ ป้ายบอกทาง โดยดำเนินการทั้งระบบ นอกจากนี้ต้องเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของหน่วยงานใกล้เคียงด้วยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งจังหวัดระนอง ซึ่งจะเกิดการกระจายรายได้และกระจายบุคคลใหม่ให้มีความหนาแน่นจนทำให้เกิดปัญหาการติดตื้อ หาสถานที่รับประทานอาหารหรือเข้าห้องน้ำค่อนข้างยาก ไม่มีที่พักเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองระนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลเมืองระนอง

2.2 ศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในด้านอื่นๆ และศึกษาหน่วยงานที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่ใช่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในภูมิภาคเดียวกันหรือต่างภูมิภาค เพื่อให้ทราบถึงผลการนำนโยบายไปปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป และสามารถนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกับนโยบายไปปฏิบัติกับเทศบาลเมืองระนองได้

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2563). การสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย ปี 2563. สืบค้น 30 ตุลาคม 2566. จาก <https://intelligencecenter.tat.or.th/articles/12311>.

ฉัตรวิไล เหมือนประเสริฐ และ สหภาพพ่อค้าทอง. (2559). พฤติกรรมการท่องเที่ยว ทศนคติความพึงพอใจและแรงจูงใจต่อการท่องเที่ยวเมืองพัทยา. วารสาร มทร.อีสาน ฉบับ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 3(2), 115-121.

- ณัฐพล นวมะรัตน์ และ กันทิมาลย์ จินดาประเสริฐ. (2566). ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจกับความจงรักภักดีในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 7(1), 15-30.
- เทศบาลเมืองระนอง. (2566). รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2565. ระนอง: เทศบาลเมืองระนอง.
- ปาริชาติ ตันสุธิกุล. (2566). การนำนโยบายไปปฏิบัติด้านการส่งเสริมฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเทศบาลนครระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(10), 1-14.
- พิชชาอร เสวตคชกุล. (2561). ประสิทธิผลการนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมไปปฏิบัติของอำเภอเมือง ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี. (รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต).
- รุ่งทิวา ทาน้ำ และ อธิป จันทรสุริย์. (2563). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีถิ่นบนฐานแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก. *วารสารที่ทัศนวัฒนธรรม สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 1(1), 90-111.
- สำนักงานจังหวัดระนอง. (2566). แผนพัฒนาจังหวัดระนอง พ.ศ. 2566-2570. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2566. จาก https://www.ranong.go.th/ic_links/ranong/pdf/2566-2570.pdf.
- หยีฟาง แซ่ฟาง. (2564). การนำนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัด แม่ฮ่องสอน. *วารสารศิลปะการจัดการ*, 5(1), 134-149.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.